

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2461/2024
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за цереброваскуларне болести „Свети Сава“ из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 630/24 од 21.02.2024. године, у седници одржаној 27.02.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 630/24 од 21.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 630/24 од 21.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3454/21 од 19.09.2023. године, у првом ставу изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска од 01.03.2023. године. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи на име разлике исплаћене плате и пуне минималне зараде за 2018, 2019, 2020. и 2021. годину исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате. Трећим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде за исхрану у току рада за 2018, 2019, 2020. и 2021. годину исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате. Четвртим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име регреса за коришћење годишњег одмора за 2018, 2019, 2020. и 2021. годину исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате. Петим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 117.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Седмим ставом изреке тужиља се ослобађа плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у у Београду Гж1 630/24 од 21.02.2024. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у трећем и четвртном ставу изреке. Другим ставом изреке укинута је првостепена пресуда

у ставу првом изреке. Трећим ставом изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у другом и шестом ставу изреке. Четвртим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у петом ставу изреке првостепене пресуде тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Петим ставом изреке одређено је да свака странка сноси трошкове поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - става првог, четвртог и петог изреке, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужилце у овом спору није дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23: у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поднетом тужбом тражена је исплата накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од маја месеца 2018. године до априла месеца 2021. године. О овом тужбеном захтеву тужилце одлучено је применом члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама, којим је прописано да коефицијент плате запосленог садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, као посебног закона који искључује примену одредбе члана 118. Закона о раду. На односу ових закона заснован је и закључак о накнади трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у јавним службама који је Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 05.07.2022. године у вршењу надлежности из члана 31. раније важећег Закона о уређењу судова. Побијана другостепена пресуда не одступа од правног става израженог у наведеном закључку, због чега не постоји потреба да се о тужилиној посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе или ради новог тумачења права.

Како у овом случају не постоји ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, из наведених разлога је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате у овом спору поднета је 18.05.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је ревизија недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**